ZWEMMEN EN : REDDEN :

Duurzwemmen (ruim een half uur gekleed). Een der zwemmers rookt rustig zijn sigaretje; de andere zwemt naar een reep Kwatta, dien men aan een draadje neerlaat.

In dit seizoen van warmte, van zwemmen . . . en schier dagelijksche gevallen van verdrinking mag waarlijk wel weer eens de aandacht gevestigd worden op het feit, dat er nog maar zoo'n gering percentage van de menschen zwemmen kan. Er is eens een statistiek opgemaakt van het aantal zwemmers onder de lui, die hun heele leven òp het water doorbrengen — binnenwater- zoowel als zeeschippers — en dat cijfer was zòò miniem bitter miserabel laag, dat ik, al herinnerde ik het me op het oogenblik precies, het hier niet eens neerschrijven zou . . . uit schaamte.

Is het eigenlijk niet ontzettend? En wellicht wat minder gek, maar toch verdrietig genoeg mag het worden genoemd, dat ook behalve de varenden, zoo'n onmetelijk aantal landrotten de nobele zwemkunst niet verstaat en daardoor van een frisch en heerlijk zomergenot verstoken is.

Maar wat eigenlijk veel erger dan dit gemis-aan-genot is, zij allen zullen zich niet kunnen redden wanneer ze door een ongeluk eens te water raken, . . . en ook bij het verdrinken van een ander, ja, van hun kinderen lijdelijk moeten toezien, zonder het vermogen om een hand ter redding uit te steken. Ja, en àls zij, getroffen door het afschuwelijk schouwspel van een verdrinkende, of ontzet door den aanblik van een bemind wezen, dat daar voor hun oogen met den dood worstelt, — àls zij nog willen helpen, en zulks pogen te doen, is er alle kans, dat ze vanwege hun onbedrevenheid de zaak nog verergeren. . .

Menschen, leert u daarom bekwamen in vertrouwdheid met het water. Menschen, leert allen zwemmen. En wat voor alle menschen op de wereld geldt, geldt dubbel voor bewoners van zoo'n waterrijk land als het onze.

Ja, zult ge zeggen, maar er zijn verscheidene menschen, die desnoods kans zouden zien, zichzelven naar den wal te brengen, maar niet voldoende de zwemkunst verstaan om ook een ander te helpen. Welnu, daarin is ook voorzien. In verschillende groote plaatsen des lands zijn zoogenaamde Reddingsbrigades opgericht, waar men zich in het redden van drenkelingen oefenen en bekwamen kan, terwijl de geoefende redders, dat spreekt, zich beschikbaar stellen om waar er iemand te water is geraakt, op te treden Dat optreden bestaat voornamelijk in het te water springen en den drenkeling naar den kant brengen, maar ook zijn er door de brigades op verschillende punten der stad reddingshaken neergelegd, en ladderposten ingericht, enz. Die plaatsen zijn op duidelijke wijze aangegeven; aan de woningen der gediplomeerde redders worden ook wel geëmailleerde borden bevestigd als aanwijzing, dat men daar bij ongevallen terecht kan.

Helaas, nog te gering is het aantal menschen, die zich op deze wijze in dienst van hun evennaasten, van het algemeen belang, zeg maar, stellen; een ieder zonder onderscheid zal de zelfopoffering, de menschlievendheid, de bereidwilligheid-te-allen-tijde dezer redders toejuichen, maar om zichzelf zóó in te spannen, dat men onder die helpers kan worden opgenomen, daar zien er velen, maar àl te velen, tegen op.

De menschen zijn nu eenmaal zoo, dat ze gauw tegen iets op zien, niet waar? . . . Ja, ze zijn wel zoo, maar ze mogen niet zoo blijven. Een goed woord vindt een goede plaats. Een goed voorbeeld nog een betere. Oefent u in de zwemkunst, gij allen, die haar nog niet meester zijt, en eenmaal zwemmer, oefent u in de reddingskunst.

Een der ontzaglijkste sensaties, die het menschelijk gemoed hebben kan, is de heerlijke zelfvoldoening, een menschenleven te hebben gered.

Eigenlijk behoorden er geen Reddingsbrigades noodig te zijn; moesten ook zonder die alle menschen zichzelven kunnen redden, zichzelven en kleine kinderen, grijsaards, lammen en blinden en andere ongelukkigen. . . .

In verscheidene hoofdplaatsen des lands, zoo zeiden wij, zijn er Reddingsbrigades, (al is het natuurlijk nog lang niet genoeg over het geheele land.)

Onder deze brigades bekleedt de Haarlemsche een eereplaats, dat zal zonder twijfel een ieder ons moeten toegeven. Een aardig voorbeeld van de goede reputatie, die de Haarlemsche Brigade heeft, volge hier:

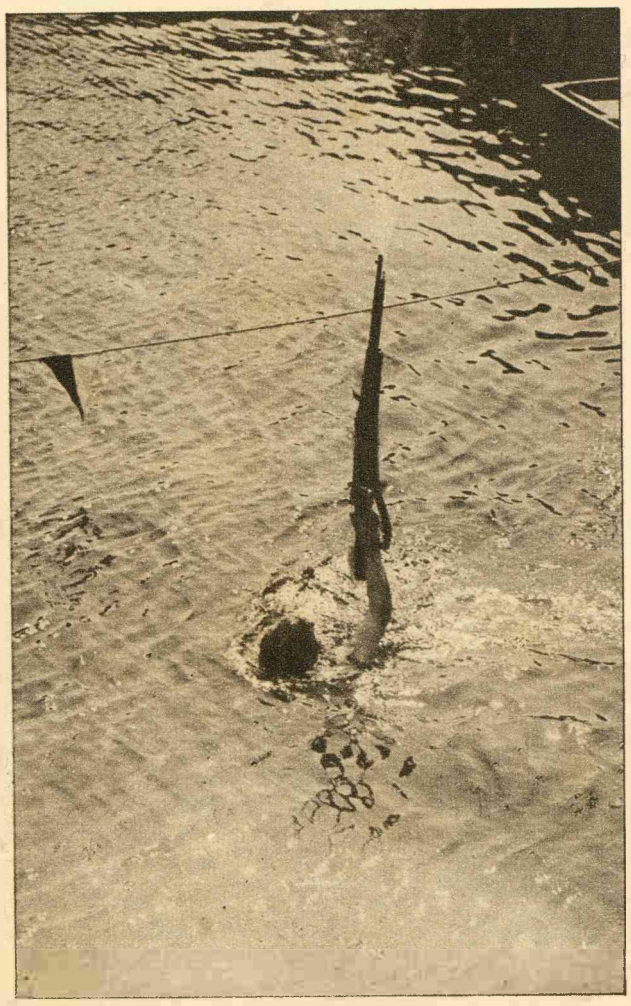

Deze zwemmer heeft een eind gezwommen met het geweer in de hand. Hij vuurt het daarna af, ten bewijze dat het droog gebleven is. Dat oogenblik heeft de fotograaf vereeuwigd.

Toen 't vorig jaar eenige Breda'sche ingezetenen op het plan kwamen, een reddingsbrigade voor drenkelingen te stichten, vroegen zij om voorlichting bij de bekende Maatschappij tot Redding van Drenkelingen te Amsterdam. En deze verwees onmiddellijk de Bredanaars naar de Haarlemsche brigade, daarbij deze organisatie als voorbeeld voor een goede reddingsbrigade stellend. Zoo werden onderhandelingen aangeknoopt, geschriften der Haarlemsche naar Breda gezonden, een propagandalezing in elkaar gezet, een demonstratie gegeven, enz. Kort en goed, Breda had zelf kort daarop haar reddingsbrigade.

Waar de Haarlemsche instelling dus zoo'n goeden naam onder die des lands heeft, kan men zich voorstellen, dat ondergeteekende, toen hij las van een ophanden demonstratie, dadelijk toehapte, en dus Zondagmiddag onder de toeschouwers in het zwembad aan de Houtvaart gerekend worden kon. Nu, en spijt heeft hij er wis en drie niet van.

Er was dan heel wat opmerkens waardigs te zien dien middag. Een reeks van de meest genoeglijke en pakkende nummers, je kon er niet voor naar-een theater gaan, zoo aardig, zoo vermakelijk was het soms wat men er te zien kreeg. Maar begrijp wel, de vermakelijkheid der kunststukken, hoe ook in de hand gewerkt, bleef nummer twee; de bedrevenheid, de spierkracht, de wakkerheid en snelheid... ziedaar de hoofdzaak. En daarvan hebben we wat staaltjes aanschouwd, geloof maar.

Onder de beproefde leiding van den voorzitter, den heer A. J. Meijerink en mevrouw Meijerink-Rijk liep alles als op rolletjes. En het talrijke publiek vermaakte zich wonderwel.

Eerst zag men de leden al zwemmend opkomen, en zwemfiguren in het water uitvoeren, een soort van Dalcroze-te-water. Voorts zagen we vanaf den toren oefeningen doen in juistwerpen van den reddingsbal; dit is een ronde houten bal aan een lijn, welke naar drenkelingen wordt toegeworpen. Het juist mikken is natuurlijk hierbij een voornaam ding. Daarna duiken naar de pop, welke òp den bodem van het water neergelaten is. Dit is een even leerzaam als plezant nummer.

Vermakelijk waren ook de gefingeerde ongelukken, welke door de onverschrokkenheid der „getroffenen" best afliepen, zonder persoonlijke ongelukken niet alleen, maar tot een pleizier voor de wakkere drenkelingen zelf, die zoo flink en zoo monter zichzelf of elkander uit den brand, of beter gezegd uit het water weten te redden, en tot leering van de toeschouwers, onder wie er toch allicht eenigen geweest zijn, wier bewondering zóó groot was, dat ze zich in daden uitspreken moest, en op wie men als toekomstige redders van menschenlevens wel zal kunnen rekenen.

Belangwekkend was een serie reddingen in verschillende grepen, als kopgreep, armgreep, polsgreep, enz. Verder een wedstrijd in het onder-water-zwemmen; in het rugzwemmen met droog overbrengen van een of ander voorwerp; in het duurzwemmen, waarbij een tweetal zwemmers in zware winterkleeren gekleed meer dan een half uur in het bassin blijven rondzwemmen, op zijn elf-en-dertigsten, zonder zich in het minst druk te maken, nu eens op de borst dan op den rug, en daarbij huiselijk rustig te werk gaand door nu eens een sigaretje te rooken, dan weer een reepje Kwatta op te peuzelen.

Toen zij zich hadden uitgekleed, hebben ze me hun pakje kleeren eens even laten voelen; om te schrikken gewoon, zoo'n enorme vracht, dat doorzoogde stel manskleeren. Mannetjes putters, die daarin een halfuur blijven ronddrijven of het zoo niks is.

We zijn content, dat we eens zoo'n kranige demonstratie hebben bijgewoond, en kunnen een ieder raden ons voorbeeld te volgen.

Gaat ze zien, de demonstraties van menschenredding waar ze maar te zien zijn. En gij, zwemmers, zult u door wat ge daar aanschouwt, opgewekt voelen om lid te worden; op plaatsen, waar nog geen brigades zijn, zult ge er stichten gaan.

En met voorbeeld en woord zult gij in uwe omgeving anderen opwekken om zich mede beschikbaar te stellen voor het zoo schoone, humane werk: het leven uwer medemenschen te redden, overal, te allen tijde en waar zulks nog maar eenigszins mogelijk is.

Kyf kyf.

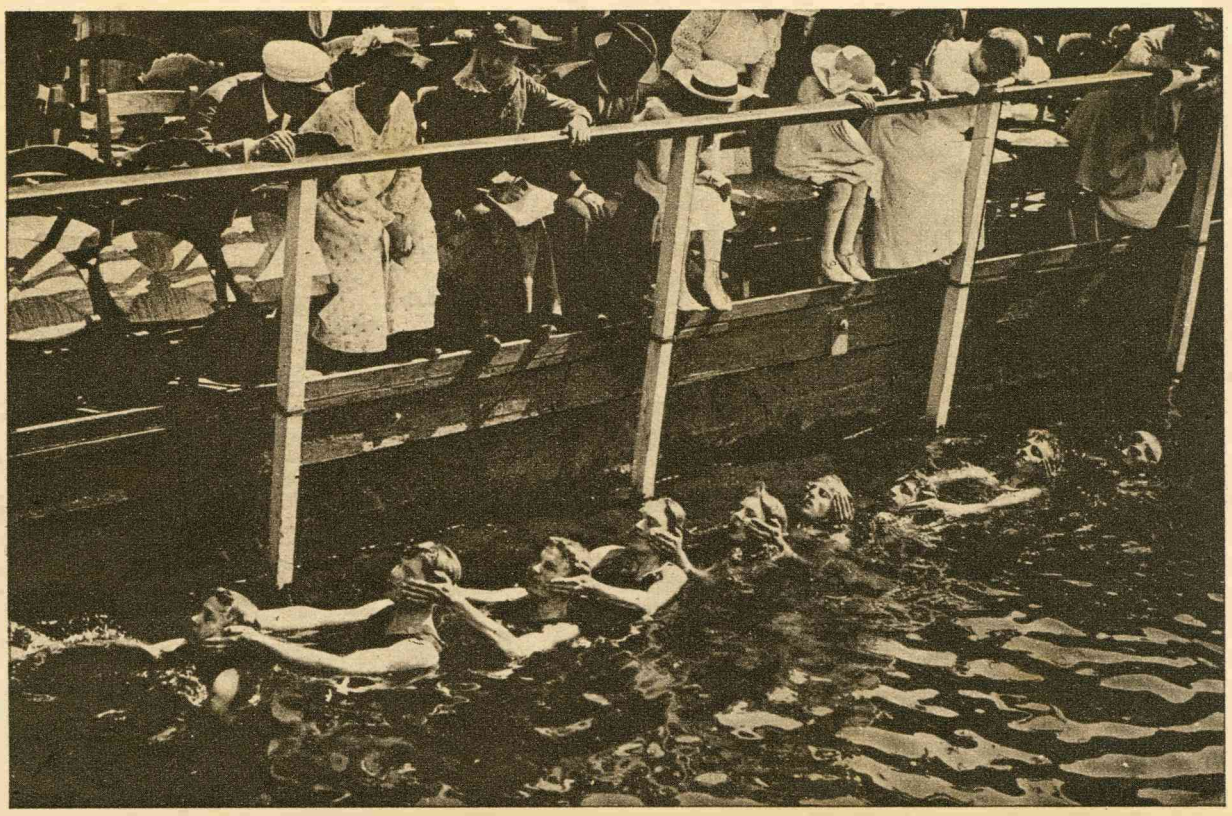

Een reeks zwemmers, allen in de houding van elkaar te redden met den kopgreep.